

Baltā galdauta svētki

2017

Kā mani vecāki/vecvecāki noslovusi un
dūvo Valkā?

Valka - mana piheta, kuru uzskata par Latvijas sākumu. Daudzi lielpihetu
iedzīvotāji zina tikai mūsu pihetas nosaukumu, bet pat nenozina, cik
daudz nolēpumu glabā šī mazā vieta.

Manas ģimenes saknes sākas Rīgā, kur dūvoja mani vecvecāki. Ome ar opi
abi piechima un uzauga galvaspihetā. Rīgas Medicīnas institūts un medicīna
ir lieta, kas savēda viņus kopā. Būdami vēl dūrgan jauni, viņi apprecējās, un
tā arī aizsākās Dimiņu dūmta. Pabeidzot mācības, manam vectēvam piedāvāja
darbu Valkā. Ome sākumā nevēlējās pārvaicēties uz tik manu pihetu, bet
drīzumā viņai arī tika piedāvāts darbs, un abi pārvaicās. Opi sāka
strādāt par ķirurgu un ome - par operāciju māriņu. Esot jauniem un
aktīviem, Valka viņiem likās nogurdinoša, salīdzinot ar Rīgu, bet ar laiku
viņi sāka novērtēt visu, bet tik mājīgo Valku. Pēc dažiem gadiem
viņiem piechima dūls. Ome ar opi bija lepi, ka būs kāds, kas turpinās

Dimiņu dūmtu, līdz pat 16 gadiem man tēvs dūvoja Valkā, bet tad
dūvs prom mācīties. Pēc dažiem gadiem dūves arī atkal atveda manu
tēvu atpakaļ uz Valku, kur arī viņš satika manu mammu. Mamma
jau no bērības ar māru un taviem vecākiem dūvo Valkā. Tajā laikā
viņa jau strādāja, kad satika manu tēvu. Pēc dažiem gadiem pasaulē
nāca es - pirmā meitene Dimiņu ģimenē. Pēc 5 gadiem vecāki paņirās
un tēvs aizbrauca dūvot uz Jūru. Es palicu dūvot ar mammu un
vecvecākiem, un līdz šai pašai dienai tā arī dūvojam.

lai arī cik tālu dūve ir likusi maniem radiem aizbraukt,
Valka vienmēr būs viņu istās mājās.

Krista Dimiņa

